

Gran 'Fons' catalá d'Alfagar, la Gran Desvergüenza (Dinero del contribuyente para catalanizar, no para la DANA)

Ricart Garcia Moya

En internet veig als panollos d'Alfagar (jo quí sap d'ahón son ells o sons pares!) fent el mardanot baix la paraula catalana 'fons'. Ballen en un peu per afonar l'idioma valenciá (el de la drete li te una escupinyá al babós Baldoví de Compromís). No vaig a pédrer temps en esta fansella de llingüistes desfargalats que, per supost, tenen l'amparo de la Generalitat del PP pera estes porcaes, y la colaboració de mijos mijafigues com Las Provincias.

Y ara seguixc en l'atra llengua de mosatros, els valencians. Los políticos de Alfagar, entre risas y, supongo, alcohol, se considerarán muy progresistas y cultísimos por usar el catalá *fons*, y clavarlo en la mente ciudadana. Y el PP, siniestro e hipócrita, ampara siempre a los profesionales del autoodio. Es la **Generalidad del PP** quien respalda lo que catalaniza al pueblo.

Pareixen eixits tots del fosc forat de la segón caseta; pero estos mamífers están vius y eufóricos per ferse de ventre en el mosárap valenciá '**fondo**', y agarrar la chanca catalana '**fons**'. Es un mérit y tenen l'aplauso (sí, aplauso, en valenciá) de la Generalitat del PP del bascó (per lo que diuen les llengües d'astral) tío del Venterro, l'amic de la abofegá ploramica sinyora Vilaplana.

Les da igual que el mismísimo **Johanot Martorell** empleara '**fondo**' en su obra maestra, o que **Sent Vicent Ferrer** la usara en sus sermones apocalípticos. Explicaba Corominas que, en el 1400, época áurea de Ausias March, el mozarabismo valenciano *fondo* (*espentat en Alfagar*) comenzó a pasar el Ebro y fue modelo para literatos catalanes (doc. **DHIVAM GINER 2025**). Supongo que los de Alfagar que diseñaron el cartel con la catalana *fons*, recibirán felicitaciones de la AVL del PP.

Els albolotapobles de la **AVLL** de la Generalitat del **PP**, a bon preu, conduixen al desprécit del val. '**fondo**' a la gran rabera de filólecs famolencs, a borrachos gordonflos chuplaimposts, lliberats sindicalistes sangoneres, cabotes de margalló de polítcs puters, la caterfa d'oficinistes caldosos, frustrats forners y botiguers en finea, rotulistes de Consum y Mercadona (que preferixen al cat. 'maduixa'), flatosos mestres inmersors, nacionanistes de sainet y subvenció, sotanes pederastes, alficosos polítcs corcats per el corcó del autoodi... Son monyicots que renten el tafanari als fascistes del expansionisme catalá que vol,

per mig del idioma y una vegá destruit el valenciá, que Catalunya aplegue dasta la Vereda del Reine entre

Oriola y Beniel. Les nyofles d'esta gent donen un regomello que mos afona la neuleta del pit y fa retillar estreles. La **Generalitat del PP** te la ma foradá en el catalá, com si el poble nugara gosos en sofrasaes y els dinés mos eixirem per les orelles..

Diuen que Deu provirá pa calses, y no tenia cames. No tenim cames, perque'ls polítics mos les tallen. Ells ansomien en dinars (y no de malves en sigrons) en els Ventorros, unflarse a dinés y... lo que vullga la sinyoreta de tanda. En fi, faig callosa o mut. El monyo es fica vert y esta gent no val una chufa, encá que mos traguen millons. Abans del fascisme expansioniste y els moniatos que preferixen veus catalanes a valencianes, n'hiavia un temps en que'ls neologismes fostrotechaven l'idioma valenciá y el carregaven de vivea. Hui tenim als paràsits catalanistes en ma de morter en la cara, aumplint bolchaca y volent aufegarnos en fum de gas de l'AVLL.

Mireu, mascles de casoleta y poc pesquis, eixa paraula '**fondo**' que vos esmusa l'ànima —per ser comú al castellá—, es clàssica, y '**fondo**' no la dugueren a caball els de **VOX**, ni tampoc els turistes madrilenys (font de riquesa en Alacant), sinos el nostres antepasats, per lo manco els meus (els de vosatros, ¡quí sap!). Tampoc crec que n'hiaxca que gastar tinta en estes joyes cul de got, aixina que copie al final d'estes línees lo que diu Corominas del vocable **fondo**, eixe que colpejeu per patir l'autoodi, o ser ignorants, o les dos coses a la vegá. Lo que seguix es la rahonamenta del llexicógraf catalá Corominas, cabró expansioniste, pero més honest que vosatros, bochins de la llengua valenciana. L'etimólec barceloní no tenia ductes del naiximent del vocable '**fondo**' en el mosárap valenciá. (DECLLC, IV, p.95) La veu **fondo** es cultisme nostre, del lletí **fundus**.

des de llavors va envaint ràpidament la literatura. En la llengua literària surt primer en els autors valencians d'aquest segle, val a dir que des del principi del Quatre-cents: «quan volen tancar una ciutat ... fan una barbacana, e après lo vall <i>fondo</i>, e après la murada alta e fort», StVicentF (<i>Serm.</i> 1, 247.31); «la pastissera / ... / e tavernera, / dels que hi venien, / allí bevien, / alguns mataven, / carn capolaven / ... / les dones falses; / en un clot tou, / <i>fondo</i> com pou, / descarnats ossos, / cames e toços, / allí'ls metien, / e ja l'omplien / les fembres braves / ...», JRoig (<i>Spill</i>, v. 1710, NCL, 45.1). En un cas així el testimoni d'Andreu Febrer (val., a. 1429) és vàlid lingüísticament, precisament perquè en aquest passatge s'aparta del tot del seu model, donant una versió ben infidel i bastant arbitrària de l'original dantesco, en el qual reemplaça <i>piagge grige</i> per <i>plaja fonda</i>, per mor de tenir rima amb <i>onda</i> 'aigües, onades' i <i>aonda</i> 'augmenta' que li han vingut a tomb abans.² És ja freqüent <i>fondo</i> (i comprovat en l'ed. princeps)³⁰ en el <i>Tirant</i>, des de la part de Martorell: «féu fer molts clots <i>fondos</i> a manera de pous, que com exissen de un mal, que donassen l'altra», Riq. (cap. 24), pàgi-	<i>fondellol</i> (S. xvii) que el <i>DAG</i> assenyala aquell a Tortosa i aquest a Val. En fi tenim la variant <i>fundo</i>, mossarabisme flagrant, també per la <i>ú</i> tònica, que només³ trobem en el <i>Procés de les Olives</i>, valencià de 1496: «si may lo guarriu, - yo pague per vós / ¿Haveu-ho leggit - en cartes molt velles, / o en l'Avicenna - o en l'Ipocràs? / ... / Mèreno son mal - confessa, y atorga / que sta en lo desig - tan <i>fundo</i> com veu <'com veieu'>, / i ¿sens exarops - donau-li vós porga? / en loc de guarir-lo - matar-lo voleu», v. 270. El cas és, però, que el mossarabisme <i>fondo</i>, des de la fi del S. xv, es consolida i guanya terreny ràpidament. És l'època en què, en la direcció de la llengua, els termes s'han invertit, en el que Badia anomena «eix Barcelona-València»; i és València la que assoleix una posició més conspícua. <i>Fondo</i> comença a «passar l'Ebre»; se n'assenyala (<i>AlcM</i>) ja un cas en la traducció d'Egidi Romà estampada a Barcelona el 1498 i «traslladat al català per lo mestre Aleix, regint les escoles en la ciutat de Barcelona». OPou (1575), que si bé féu carrera a València, era gironí i solia aplegar sempre el mot del Principat amb el del Regne valencià, ja no creu necessari duplicar l'expressió en aquest
---	--

En català, Coromines reconeixia al mossarabisme valencià '**fondo**' , y cóm pasá a Catalunya en el segle XV. Hui, en Alfafar, el Brutalisme catalaniste fa tot lo contrari. Aumpli de cartells|en el barbarisme cat. **fons**, y chafa el cultisme val. '**fondo**'.

No hay dinero para afectados por la DANA, pero ahí está el PP para que nunca falte en cualquier acto expansionista dedicado a destruir el idioma valenciano, Valencia y España.